

מסורת הש"ס

א) שמחות פ"ד הל' ח-ט סוטה ג. ת"כ אמור פירש א הרי"ב ט) נדרטס יט: מגילה ג מזר מת: סנהדרין לה, א) [סוטה ג.ה] (ד) [מיר מת:] ספרי נשא כו, (בבמות ע,ו) (ו) [ותבו' נדרטס דמו וז כשס הרי"ס מקולי ע"ש], (ו) [נקילו כלן נדביות ע"ש] בתוס' נפסקים ד"ה אתי ועי' רש"ן קן.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה דעי' נן בראורייתא (ד) ד"ה וממלי וכו' לעיל אוני' אין מביא פסח נמת:

שינויי נוסחאות

א) נקטת דפו"י ג"ח יום קבורה תוספ' לילו מדרבנן א"ל כו (דקדק:) ב) פסחוי' עיבס אבל כו' כ"ל (ר"ש"ח:) ג) צ"ל קן (ר"ש"ח:) ד) ליטמא לה וגבנו כ"ל (ר"ש"ח,) נתקס' שמחות ודחפורו הבדירו וטיטמאוו כו: (ח) כשם שאינו מטמא לאחרת כך אינו מטמא וכו' כ"ל (ר"ש"ח:) ו) קטמא אחרדי אלא לאו ש"מ כו' (בריתא:) ז) שאם היה ש"מ לא לאחותו הוא אדוני מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה (ר"ש"ח:) ח) מינת הכא ליטא ככ"ס: ט) כשיבת בי"ד וקברו בי"ד כ"ל (ר"ש"ח:) י) כ"ל ביום (ר"ש"ח:) יב) מינת עמו ליטא ככ"ס: יג) ככ"ס אטא (נמקס) אנינות: יד) ככ"ס גרים פסחוי' ונכסיהי קרבתו: טו) מינת יארי נמקס (ר"ש"ח:) טז) דברו (ר"ש"ח:) יז) ק"ל לאבני אבל אי ס"ל אכילת פסחים מעכבא אז מצי ר"ש למיסבד אנינות לילה דאורייתא קרבתו: כיון דהל' עליו חובת פסח קודם אנינות אכיל פסחו כ"ס דאי לא אכיל לא מצי להקריב ומיהו אפי"נ דלא מעכב אכיל (ר"ש"ח) אורח ארעא דמיטא רבנן ישתנו וכו' כ"ל (ר"ש"ח:) יט) ק"ל לאחותו, ואמרי ואחרי אייתנהו לירושא אחריתא ברישא דברייתא למירשט לאחור לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה ולקמן בשמעתין מיתרי לה, והי"ק סיפא וליאחורי מנ ת"ל הרי שהיה הולך בן' כל' אפי"נ למיר לא לאכור אחותו ולא להתיר מת מצוה דהא נפקא לן מירשא דקרא, ונתנו ענין להולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו דמילת וכדיו מעכבתו מלאכול פסח: אמת לא יטמא. כי הוכי דנורי אין לו לדחות גזירות מפני טומאת קריובי כך שוחט פסחו אין לו לדחות מפני טומאת קריובי. ואינו יכול לירשט אחרת בנייר עצמו ולומר הרי שהיה הולך בן' ויה לשחוט את פסחו דא"כ מאי רוביה דמיתרי לה אדיוסף הבדן דילמא, דקתני אמת לא יטמא משום גזירות הוא דנורי אין מטמא לקריובים: לאחותו אינו מטמא. אלאמא אמתא וכו' (בתנ"י ר"ש"ח) ב) פסח באנינות וקס"ד הדגן בבריות תריווריו קתני בן' כ"ל ויה ככ"י (ר"ש"ח) ג) וקס"ד דבריייתא דקתני לא יטמא ממטמאין אוישרי אלא דר"ע וכו' (גמיון,) ונכסיהי' כלענינו: א) טעמא (ר"ש"ח:) ב) כמתא אפילו מת קודם חיותו כו' (בתנ"י:) ג) ססחו דאנינות לא דחתה ליה אחיה כו' (כ"י ר"ש"ח:) ד) בהלך כיון דלאחר חצות הוא וחילא עליה חובת פסח לא דחתיה כו' (ר"ש"ח:) ה) בתא הוא, ובקודם חצות לא מצינ' מוקמי' ליה דא"כ אפי"נ למי' טומאה

רשות אמאי לא יטמא אם ירצה הא לא חיילא עליה חובת פסח וכ"מ משום חומרא דפסח א"כ מאי איירא ערב פסח אפי' ר' ימים קודם פסח בני דהא הוא' ג' דני. וקס"ד (בתנ"י ר"ש"ח:) ב) צ"ל דחיתא (ר"ש"ח:) ב) קינת ליה נמקס (ר"ש"ח:) ב) דאיכתבו (ר"ש"ח:) ב) ממיעוט דלאמו דדרושין כ"ל (ר"ש"ח:) ג) ק"ל פסחו ולמול את בנו אפי"ע למיר נתנו ענין לכל מי שהולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו (שבת:) ו'ג' ו' לא מיירי נזיר כלל אלא נעשה פסח גרדא וכספי' שמו' הכוס', וכן פרש"י בנדרטס, ועי' גמ' רח"ש שם שהיה לפניו קן ג' כפרש"י הכא, (וינלע' מינו נעטות נוס') ו' ליהיות המשך א' עס נוס' פרש"י שלפנינו: (לא) בבחו דנור כ"ל (ר"ש"ח:) (לב) רי"ל קן מונע נקטא פירש"י (בהג"ה,) ודלא מש"כ כחול ל: (לג) בבחו גדול דנור כ"ל (ר"ש"ח:) (ד) הגי' שלפנינו היא מנכה' ועי' דמפרש סויתוס דסו"ל למעט נכנסו ו' במחלתא"ס סה"ג ודור' שהיה הולך לשחוט וכו', כי הוכי דמי' נכסאי' נבות, ועי' ח"י דלפ"י לא יטעמא מה שמכחו תח"כ דמעיקרא מני הקל יומת', וטע' ד"ו ה"ל למנתיא ברישא קודם בה"ג כמו כהן הדיוט דמי' ברישא כו'. ועי' סו"ק, וכן כנ"ג ומגל"כ כ' שהיה בני' הכנסת: (לה) צ"ל הדיוט ונזיר ואח"כ כו' (ר"ש"ח, סו"ח, סו"ק:) (לו) צ"ל ופסח (ששכ"י:)

לא קשיא. דר"ש אדר"ש הא דקתני הכא א) אונן לא מייתי פסח כשמת יווקברו צי"ד דיוס מיתה דלאורייתא ותפיס לילו מדלאורייתא כדליף ליה רבי יהודה לקמן [וע"פ] והא דקתני לעיל אוכל פסחו בשמת צי"ג וקברו צי"ד דיוס קבורה גופיה דרבנן ולא תפיס לילו אלא מדרבנן

ורומיא דתריט מתני' קמיייתא משני לה רב מרי אידי ואידי יוס א) קבורה וכאן בפסח וכאן בשאר ימות השנה כדשינין לה מעיקרא ומאי אכל כל בקדשים אכל לא בקדשים של כל השנה כולה: הכי גרס' לא תפיס לילו **עמו** ב) **אלא מדרבנן: אמינא** כך **אנינות** ג) **יוס מיסה דאורייתא**. דהא מאנינות דאחרן מייתי לה לקמן והתם **יוס מיתה** הוא: והא **מסדרס** **יוס קבורה**. דהוא גופיה מדרבנן והתם מודינא: **אזני אמר**. אידי ואידי ביוס מיתה ולעולם אנינות לילה לר"ש דרבנן ודקתני בצרייתא פסח אינו בא צאנינות כשמת קודם חצות דרחמנא דחייא מהאי קרא דדרשינן כשהוא שלם הוא מציא ולא כשהוא און ודקתני בפסחים טובל ואוכל פסחו אלמא מייתי ליה אונן כשמת אחר חצות דקדמה חוצת שחיטת פסח לאנינות ותו לא דמיא על אנינות מלשלא קרבנו ד) ומיהו עיל כרחק ש"מ אנינות לילה דרבנן דאי' מדלאורייתא היא האי ט) לא הוה אכיל נהי ט) דקדמה חוצת שחיטה לאנינות אבל חוצת אכילה לא קדמה ליה ואכילת פסחים לא מעכבא לאצי"ו א) אלא משום דאנינות לילה דרבנן וסת לא העמידו נדביות צמקוס כרת דילמלא ממננו ולא שחטי אי"נ כיון דעל כרחק יח' שחטיה לאו אורח ארעא דנימרו ישחטנו ע"מ ליפסל הילכך אוכל פסחו אכל לא שאר קדשים אפי' ליל פסח דהעמידו נדביות צמקוס עשה ומתני' דייקינן אי מומנו ליה אכיל ביוס קבורה דלחמר רב אסי לעיל [דמת צי"ג וקברו צי"ד] אפילו מדרבנן לא תפיס לילו: **דשני** נן. ^(א) **מדלאורייתא: רמיניה** כו'. מסקנא דמילתיה הוא **דבעי** **לאמרי** מגו רומיית' ושינויי: **לאחוסו מה ס"פ**. **נזיר** קאי וכיון דכתיב לאצינו ולאמו כ"ש לאחותו א) **אמרס** **לא יטמא**. רישא דצרייתא

נזיר כו' מיירי דכתי' לה לקמן דשמיטין וה"ק סיפא הרי שהיה נזיר והוא כ"ג והולך לשחוט את פסחו או נמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא אי משום נזיר אי משום כ"ג אי משום פסח וכ"ש הכא דליתנהו לכולו: **ולמול אם בנו**. דמילת וזכרו מעכבתו מלאכול פסחו ^(ב) **לאחוסו אין מטמא**. אלמא אחיא חוצה דפסח ואסרה ליה להיטמא ומציא פסח א) אונן. וקס"ד דתריייהו קתני אליצא דר' עקיבא דלמר לה יטמא מצוה והילכך לא מיתוקמא הך בצרייתא אלא בשמת לאחר חצות דלחיא חוצת פסח ודחיא לנמות טומאה וקמיייתא צמת קודם חצות דלפסקתיה אנינות מפסח: **וממאי**. דטעמא דקמיייתא משום דקדמה אנינות הוא דמוקמא לר"ש דלמר לעיל ^(ג) אין מציא פסח אונן צמת קודם חצות וכ"ע: **דילמא**. טעם א) דר"ע לאו משום קודם חצות הוא והיכא דלא איטמי צמת א) ואפילו קודם חצות בעי למעבד פסח א) והכא משום דאיטמי הוא ואפילו מת לאחר חצות נמי קאלמר ר' עקיבא יטמא משום דקסבר לה יטמא מצוה ואין לה תשלומין הילכך מטמאין ליה ומימלא אול ליה כרת דמי' טמא ולעולם יש לו תשלומין בשני והך דקתני לא יטמא רבי ישמעאל היא דלמר רשות הילכך ב) לא תדחיה מצות פסח כשציל דטומאה ולעולם בין לרבי ישמעאל בין לר"ע אונן שלא יטמא מציא פסחו ואפילו מת קודם חצות דטעמא דהכא לאו משום אנינות הוא א) **דרישא דהיא**. דנזיר ר"ע קתני לה דלומר מנאי הילכך לא ימיראי אלא משום טעמא דקודם חצות ואחר חצות היכא ב) דמת קודם חצות קדמה לה חוצת טומאה והוא הדין לאנינות דהא קדמה והיכא דמת לאחר חצות קדמה חצות פסח ומפקע לחוצת טומאה והוא הדין לאנינות: **נפש**. נזיר כתיב כל ימי היצור לה' על נפש מת לא יצא וסמין ליה לאצינו ולאמו וגו' וכו'ויה קרא ימירא הוא דהא כתיב ליה א) קרוצים ורחוקים: **נפש אלו הקרוצים**. לאו ממשעשותא היא דמיקסא קן אס כן למא נאמרו רחוקים דאי לא כתיב תרתי קראי הוה מוקמין ליה ברחוקים אכל השתא דליכתיבא ב) מרי קראי נפש קרוצים משמע שזן כנפשו: **לאצינו**. מה ת"ל אס ללמד שלא יטמא לו הרי פירש קרוצים ורחוקים אלא בא לפרט את מי אסר את הקרוצים אכל לא מת מצוה: **לאמו**. מה תלמוד לומר אס לאסור הרי למדנו אס להסיר מת מצוה הרי למדנו אלא לא הולך לנזיר לצדו אלא ללמדך שאס היתה זו עוד קדושה אמרת כגון שהיה כהן וכו' ואינו התרתי כן זו מת מיתוסף זו עוד דבר אחר המעבטו מליטמא שהיה נזיר לשחוט את פסחו אף **הרי שהלך לשחוט אס פסחו** ו', זה שהיה כ"ג ונזיר ויתוסף זו עוד דבר אחר המעבטו מליטמא שהיה נזיר לשחוט את פסחו אף **זה לאחותו פרטתי** כך זו אכל מיטמא הוא למת מצוה דאס אינו ענין לנזיר לצדו נתהו ענין למי שיש בו כל אלו:

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

ק.

קרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו כו'. תימה היכי דייק מהכא דשחיטת פסח דומא טומאת מתו שאני הכא שהוא כ"ג ונזיר וכי תימא אי לאו דצפאי נפשיה דמיא מתו לא היה נזיר קרא למת מצוה דדחיא שלשמן דכיון דכ"ג ונזיר נדחים משום מת מצוה כשציל שהולך עדיין לשחוט את פסחו לא מימנע א"ל לומר כן א) דהא לכהן הדיוט ונזיר אלעטריך קרא אף על גב דכהן הדיוט לחודיה יטמא למתו ויש פירושא שמוגה צתס משום הך קשיא דלא מיירי הכא נזיר א) אלא בהולך לשחוט פסחו לחודיה א) ולא יתכן כלל דהיינו צרייתא דמייתי צמקון דמיירי ככהן א) ונזיר ונראה דייק משום דקתני הכא אמרת לא יטמא ובכולו לא קתני הכי משמע לא יטמא משום שחיטת פסחו ולא גרסינן ת"ל לא יטמא ועוד נראה לדקדק אי שחיטת הפסח לחודה לא דחיא טומאת קרוצים ה"ל למתנייה צרישא ב) דהולך לשחוט כו' הרי שהיה כ"ג ונזיר והולך לשחוט כו' כמו כהן הדיוט דמי צרישא דמעיקרא מני הקל יומר כי היכי דמי כהן הדיוט א) קודם לנזיר ואח"כ כ"ג ונזיר: **הא רבי ישמעאל** **הא ר"ע**. פי' צקונטרס ואפילו מת לאחר חצות נמי קאלמר ר"ע יטמא משום דקסבר לה יטמא מצוה ואין לה תשלומין הילכך מטמאין ליה ומימלא אול ליה כרת דה"ל טמא דפסח א) יש לו תשלומין בשני ולא דמי לעשה דהשלמה דלמי עשה דפסח ודמי ליה דלחמר צריס תמיד נשחט (פסחים דף נט. וסס') **אפי"ס** שיש לו תשלומין בשני: **נפש** אלו הקרובים מת אלו הרחוקים. נזיר צפ' כ"ג (דף מת:) גרס איפכא ועיקר ועוסה שס [מדלן] דרשא מלאציו ולאמו:

אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו** א) לא יטמא אבל יטמא הוא למת מצוה **אלו הרחוקים לאביו אינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה לאמו היה** א) **כהן** והוא נזיר לאמו הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **לאחיו שאם היה כ"ג** והוא נזיר **לאחיו** הוא דאינו מטמא אבל מטמא הוא למת מצוה **ולאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו** ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאין מטמא לאחרות כך אינו מטמא למת מצוה **תלמוד לומר ולאחותו לאחותו**